

ANAHTAR

KAĞAN

**MUSTAFA
ORAKCI**

DEDEM

NEDEN

KAYBOLDU?

**ÇIZER:
GÖKÇE
ARİFOĞLU**

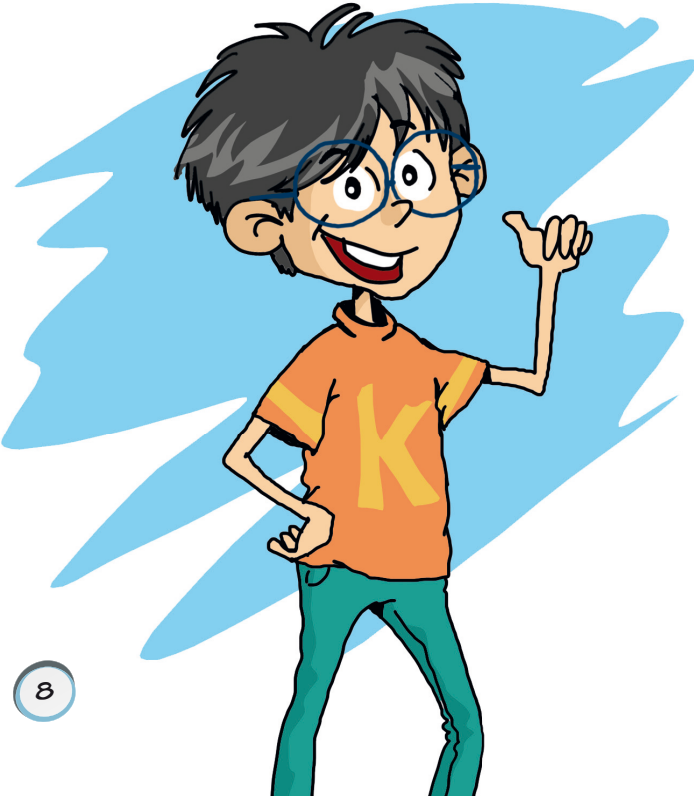
KAĞAN

Merhaba,

Benim adım Kağan. Öncelikle şunu söylemeliyim, yazdıklarımın hepsi gerçek... Tabii sen inanmak zorunda değilsin. Başımdan geçenleri önce benden dinle, istersen sonra kararını ver. Benim anlatacağım şeyleri başkası bana anlatmış olsaydı, sanırım ben de inanmazdım. Başımdan o kadar ilginç şeyler geçti ki nereden başlayacağımı bilemiyorum. En iyisi, size en başından başlayıp anlatmak... Bu anlatacağım olaylar benim maceramın nasıl başladığıyla ilgili sana fikir verecek. Bu işlere

nasıl başladım yani daha doğrusu nasıl
bulaştım, sana onu anlatacağım.

Bana inanmak ya da inanmamak
tamamen senin elinde. Biraz önce de
dediğim gibi, yaşadıklarım bazen ben
bile inanmıyorum. o yüzden haydi
başlayalım.

GARİP OLAYLAR OLUYOR

EVET, benim adım Kağan... Biz yurt dışında oturuyoruz. Yaşadığım yerin adını, gizlenmek ve yakalanmak için açıklamıyorum. Annemle babamın işleri dolayısıyla yurt dışında yaşıyorum. Onlar bir büyükelçilikte çalışıyor. Ben de memleketimden uzakta, daha yeni taşındığım bir şehirde okula gitmek zorunda kaldım. Bu durum ilk başlarda sıkıcıydı ama sanırım alıştım. Artık burada da arkadaşlar edinmeye başladım. İlk

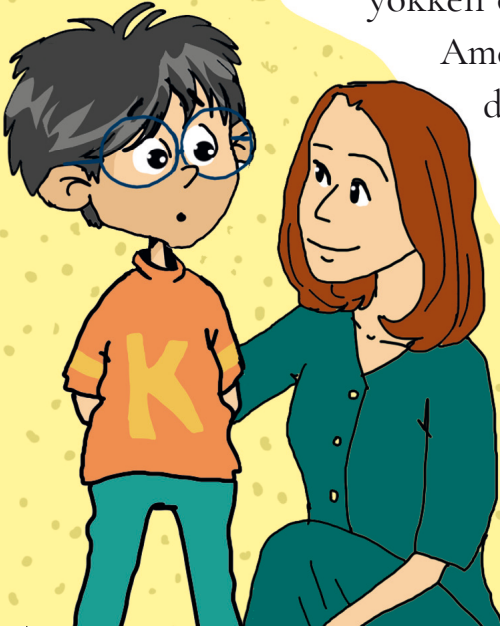

başlarda karşılaştığım zorluklardan sonra okul normale döndü ama bu kez de evde birtakım sorunlar baş gösterdi.

Annemle babam evde, yani benim yanımda gizli bir şey konuşmazlar. Her şeyi benimle paylaşırlar ama onları son birkaç gündür gizli gizli konuşurken yakalıyorum. Ben odaya girince hemen susuyorlar.

Onların bu garip hâlleri tam düzeldi derken, daha da garip bir şey oldu ve ortadan kayboldular. Bize yakın başka bir yerde oturan amcamla yengem yanıma geldiler. İki üç gün bizimkiler yokken onlar baktılar bana.

Amcamla yengeme ne kadar soru sorduysam da bir cevap alamadım.

Amcan en son dayanamayıp biraz konuştu:

- Dinle Kağan... Annenle baban acil bir iş için ülke dışına çıkmak zorunda kaldılar. Ama en kısa zamanda yani iki üç gün içerisinde dönecekler. Geldiklerinde daha doğru bilgiler verirler. Şimdilik bu kadar bil yeter. Ayrıca bunları benden duyduğunu da söyleme. Tamam mı dostum?

- Peki amca, anlaştık.

Bu önemli konunun ne olduğunu ve bizimkilerin neden ortadan kaybolduğunu öğrenmeliydim. Bunun için de ne yapmam gerektiğini biliyordum.

KAYIP

Annemle babam geldiğinde bu garip hâllerinin son bulacağını sandım ama durum değişmemişti. Ben de gizlice babamın telefonunu almaya karar verdim. Telefonlarına bakarak nereye gittiklerini bulabilirdim. Bunun için fırsat kollamaya başladım. Telefonundaki bir uygulama sayesinde burada yokken nerede olduklarını öğrenebilirdim.

Evimizin yanındaki markete gitmek için çıkmasını fırsat bilip harekete geçtim. Telefonunu yanına almayı unutmuştu.

Hemen telefonunu alıp odama geçtim. Uygulamadan nerede olduklarını bulmaya çalıştım. Gördüğüm manzara karşısında şok oldum. Meğer annemle babam burada değilken memlekete, hatta dedemlerin kasabasına gitmişler. Telefonu yerine bıraktım. Babamın telefonuna bakınca kafamdaki sorular azalmadı, aksine daha da çoğaldı.

Ben de ikisinin yan yana olduğu bir anda sordum:

- Anne neyiniz var? Neden böyle
üzgün üzgün duruyorsunuz?

Hatta biraz komiklik
olsun diye espri bile
yaptım:

- Sınavdan zayıf
almışım gibi duru-
yorsunuz.

Babam zorla
da olsa gülümse-
di. Yanıma gelip
oturdu. Annem
de diğer yanıma
geçti. Babam
saçlarımı okşa-
yarak konuşmaya
başladı:

- Kağan, dedeni biliyorsun.
Galip dedeni... O kayıp.

Birden gözlerimin dolduğunu hissettim:

- Yani öldü mü?

- Hayır, kayıp. Bir haftadan uzun zaman oldu ve ondan haber alamıyoruz. Ne yaşadığını ne de yaşamadığını biliyoruz. Kayıp yani. Resmî kurumlara ilan verdik. Hatta aradık ama bir sonuç elde edemedik. Ondan geriye kalan tek şey ise bir mektup... Hem de sana...

- Bana mı?

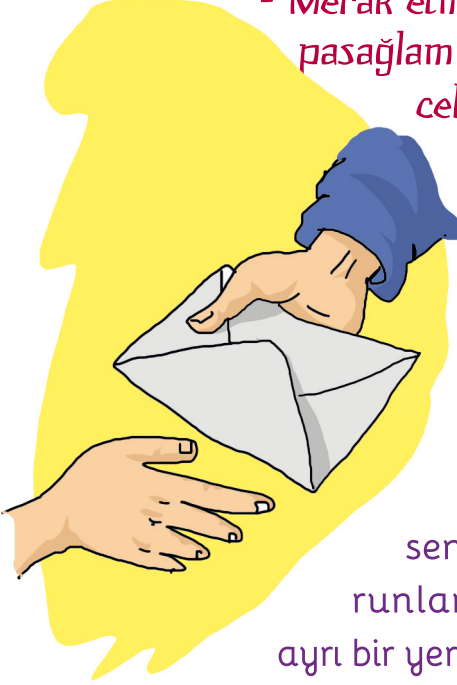
- Bu mektubu polis de inceledi, belki bir ipucu bulabilir diye... Fakat hiçbir ipucu bulamadık. Bir sonuç elde edemedik. Polis öldüğünden değil de kayıp olduğundan, hatta kaçırıldığından şüpheleniyor.

Babamın son cümlesi annemin gözlerinin dolmasına yetti.

- Umarım Galip dedeni sağ salim buluruz, diyebildi.

Ben de annemin sırtını okşadım.

- **Merak etme anne. Dedem sana sağlam çıkagelecek, göreceksiniz.**

Babam cebinden özenle çıkardığı mektubu bana uzattı. Sanırım bu dedemin bana bıraktığı mektuptu.

- Oğlum, deden seni çok severdi. Torunları arasında senin ayrı bir yerin vardı hatta adını da o koymuştu. O yüzden mektup çok önemli... Sen tatilde en çok onunla vakit geçirirdin. Belki mektubu okurken bizim fark etmediğimiz bir şey görürsün, fark edersin. Lütfen bize haber ver. Bu dedeni bulmak için çok önemli...

Mektubu aldım ve okumaya başladım:

